

மக்களின் மீ திருந்த பல்வற்றை வகையான கொடுமையான சூரண்டல்களைப் பற்றி கட்சி பொறுமையாக விளக்கியது. எதிரிகளுக்கு எதிராக எவ்வாறு போரிட வேண்டுமென்று விவரித்தது. அப்போராட்டங்களின் மூலம் எல்லாவகைச் சூரண்டல்களிலிருந்தும் எவ்வாறு விடுதலை பெற முடியுமென்று கட்சி விளக்கியது. கட்சியின் அரசியல் நோக்கங்களையும், தலையங்கான இயக்கத்தையப் பற்றியும் அவர்களுக்குக் கட்சி சொல்லிக் கொடுத்தது. காட்களில் படகைச் சேரிக் கப்பட்டவாடன, ஊழல் நிறைந்த காட்டு அதிகாரிகளும், வியாபாரிகளும், நிலப்பிரபுக்களும் காட்டுப் பகுதியை விட்டு ஓடினர்.

இதன் மூலம் கட்சியினிடத்திலும், படகைவிடத்திலும் கோயா மக்களுக்கு நம்பிக்கை அதிகரித்தது. சங்கத்தையப் பற்றிய உணர்வு அவர்களிடம் வளர்ந்தது. தங்களைய அடிமைத் தளகை உடைய தலைய அவர்கள் உறுதிபண்ணினர். "மூட்டா" பெரியவர்களிடமும் கட்ட ஒரு மாற்றம் கொண்டு வரப்பட்டது. அவர்கள் எல்லாவகையான சூரண்டல்களையும் நிறுத்தினர். கோயா மக்களோடு சேர்ந்து கொண்டு அவர்கள் படகைக்கு உதவ முன் வந்தனர்.

இந்தப் புதிய உணர்வாடன கோயா மக்கள் போராட்டத்தில் சேர்ந்து கொண்டனர். இந்தப் போராட்டத்தின் முன்னேற்றத்தினால் மக்களைய எதிரிகள் காட்டுப் பகுதியிலிருந்து ஓடிவிட்டனர். காட்டுப் பகுதிகளிலிருந்து எல்லாக் கிராமங்களிலும் கிராம ராஜ்யம் நிறுவப்பட்டது. நிறுத்துக்கணக்கான கோயா மக்கள் கிராமப் படகைகளிலும், கமிட்டிகளிலும் முறையான கொரில்லாப் படகைகளிலும் உறுப்பினர்களாகச் சேர்ந்தனர். கோயா பெண்களும் கட்ட இந்த இயக்கத்தில் முக்கிய இடம் பெற்றனர். கோயா ஆண்களும் பெண்களும் கட்சி அமைப்பாளர்களாகவும், படையத் தளபதிகளாகவும் உயர்த்தப்பட்டனர்.

இவ்வாறாக காட்டுப் பகுதி முழுவதிலும் இயக்கத்தில் ஒரு பரேழுச்சி காணப்பட்டது. கிராமப் படகைகள், படவாரிகள், ஊழல் நிறைந்த காட்டு அதிகாரிகள் ஆகிய எல்லோரும் காட்டுப் பகுதி கிராமங்களிலிருந்து ஓடிவிட்டனர். காட்டுக் குத்தகை காரர்களிடமிருந்தும் காட்டு அதிகாரிகளிடமிருந்தும் சரியான கலியை மக்களால் பெற முடிந்தது. சில சமயங்களில் இந்தக் கொரில்லாக்களைப் பெற அவர்கள் வலையை நிறுத்தப் போராட்டங்களை நடத்தினர். வியாபாரிகள் தங்கள் வணிகச் சரக்குகளை, கட்சியால் குறிக்கப்பட்ட விலைகளுக்கு விற்குமாறு கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர்.

Written by

Friday, 05 September 2008 17:48 -

காட்டுப் பகுதிகளில் தங்கியிருந்த நிலப்பிரபுக்களின் நிலங்களை கயோயா மக்கள் தங்களாகக் குள் பங்கிட்டுக் கொண்டனர். அவர்களிடையே காலநடைகளும், விவசாயக் கருவிகளும் கட்டி விநியோகிக்கப்பட்டன. காட்டு எல்லைப் பகுதிகளில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த நிலப்பிரபுக்களின் நிலங்களும் காலநடைகளும் கட்டி கயோயா மக்களிடையே விநியோகிக்கப்பட்டன. நிலப்பிரபுக்களின் தானியங்களில் வரம்புக்கு மறேபட்டவை பெரிய அளவில் மக்களிடையே விநியோகிக்கப்பட்டது.

காட்டுப் பகுதிகளில் மக்கள் இயக்கம் பரவிக் கொண்டிருந்த நேரத்தில், யுனியன் பகுதியிலிருந்த ஆந்திர மக்கள் "எல்லா ஆந்திரர்களும் இணைந்து விசாலாந்திரத்தை (அகண்ட ஆந்திரத்தை) வற்றிப் பெறச் செய்ய வேண்டும்" என்ற முழக்கத்துடன் தலெங்கானா இயக்கத்துக்கு உறுதுணையாக நின்றார்கள். காங்கிரஸ் அரசாங்கம் மிகவும் கொடிய அடக்குமுறைகளை ஆந்திர மக்களின் மீது திணித்து வந்தது. வீடுகளைக் கொள்ளையடிப்பது, சாதாரண மக்களைச் சித்திரவதைக்குள்ளாக்குவது, பெண்கள் மீது பாலியல் வன்முறையை ஏவுவது, ஆண்களையும் பெண்களையும் நிர்வாணமாக நடத்திச் செல்வது ஆகிய இந்தக் கொடும்மையான அடக்குமுறைகள் யுனியன் பகுதியில் ஆந்திர மக்களின் இயக்கத்தை ஓடுக்குவதற்காகக் கையாளப்பட்டன.

மறுபுறத்தில், இரகசியமாகச் சமவெளிகளில் சிறுபடகங்கள் வலை சயெத்து கொண்டிருந்தன. இந்த நேரத்தில் இராணுவம் முக்கியமாகச் சமவெளிகளிலேயே கவனம் செலுத்தி வந்தது. இயக்கத்தை அடக்குவதற்கு 5 அல்லது 6 சிறிய இராணுவப் பாசறகைகளுக்குப் பாதுகாப்பாக ஒரு பெரிய இராணுவ முகாம் நிறுவப்பட்டது. இந்த அடக்குமுறைகளின் விளைவாக கிராமங்களில் மீண்டும் மக்களின் எதிரிகள் தலைதூக்கினர். இந்தச் சமீபநிலைமைகளில் 3 அல்லது 4 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட மக்கள் படையினர், வீடுகளிலோ அல்லது வயல்களிலோ பாதுகாப்பாக இருந்து கொண்டு மக்களிடையே வெகு இரகசியமாக வலை சயெத்து வந்தனர்.

காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தின் வர்க்கக் குணத்தை வெளிப்படுத்தியும் மக்களிடையில் இயக்கத்தின் வற்றிகளைப் பாதுகாப்பதற்காக மக்களைப் போராடத் தூண்டியும் துண்டிப் பிரசுரங்களை அவர்கள் விநியோகித்தனர். மக்களிடையில் அரசியல் பிரச்சாரத்தை சிறு கட்டங்களின் மூலமாக அவர்கள் நடத்தி வந்தனர். மக்களின் எதிரிகளுக்கு எதிரான செயல்களை அவர்கள் நடத்தி வந்தனர். இரவ நேரங்களில் இராணுவத்தின் மீது அவர்கள் திடீரென்று தாக்குதல் தொடுத்தனர். புதிய போர்த்தந்திரங்களின் மூலம் அவர்கள் கட்சிப் பாசறகைகளைத் திரும்பவும் அமைத்தனர்.

Written by

Friday, 05 September 2008 17:48 -

இவ்வலையின் முன்னேற்றத்தின் காரணமாக மக்களுடைய எதிரிகள் தங்களுடைய சொந்த கிராமங்களிலேயே திரும்பவும் தங்கியிருக்க முடியாது போயிற்று. அவர்கள் கட்டாயமாக இராணுவ முகாம்களில் தங்கும்படி நேர்ந்தது. அல்லது தங்களுடைய கிராமங்களில் தங்குவதற்கு மக்களுடன் சமாதானம் செய்து கொண்டு அவர்களுடைய அனுமதியைப் பெற வேண்டியிருந்தது. மக்களுடைய எதிரிகள் தங்களுடைய விவசாய வலகைகளை வற்றிகரமாக நடத்துவதற்கு முடியவில்லை. சமவெளிகளில் இயக்கம் இன்னும் தணியவில்லை என்று காங்கிரசு அரசாங்கமே ஒத்துக் கொள்ள வேண்டி வந்தது.